878/11

Den 19. oktober 2011 blev i sag nr. 79.687:

xxxxxxx xxxxxx
xxxx xxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren havde to gruppeulykkesforsikringer i PFA Pension. Han klager ved sin advokat over størrelsen af den méngodtgørelse, som selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde sket den 15/8 2004 i arbejdstiden. Klageren er endvidere utilfreds med, at selskabet har afvist at dække hans advokatomkostninger i forbindelse med sagens behandling. Klageren er så vidt ses også utilfreds med, at selskabet ikke har taget stilling til, om han er berettiget til forsikringsdækning ved invaliditet i henhold til en arbejdsmarkedspensionsordning. Derudover er han utilfreds med, at selskabet har afvist at dække et anmeldt færdselsuheld.

Selskabet har i henhold til den ene gruppeulykkesforsikring udbetalt 96.000 kr. svarende til en méngrad på 8 %. Den anden gruppeulykkesforsikring dækker først ved méngrader på 25 eller derover.

Det fremgår af sagen, at klageren har lidelser i venstre arm, albue og skulder.

Selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at der ikke er en direkte årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og klagerens skulderlidelse, og at den udbetalte méngradsgodtgørelse, svarende til en méngrad på 8 %, svarer til de

direkte følger efter ulykkestilfældet. Endvidere påpeger selskabet, at Ankestyrelsen har truffet afgørelse i overensstemmelse hermed.

Selskabet har afvist at dække klagerens advokatomkostninger i sagen med henvisning til, at disse omkostninger ikke er dækningsberettigende ifølge forsikringsbetingelserne, og at selskabets sagsbehandling ikke har nødvendiggjort advokatbistand.

Selskabet har i brev af 22/3 2011 til nævnet afvist at inddrage sagsbehandlingen af klagerens krav om invalidepensionsdækning under sagen. Selskabet har i brevet herved anført:

> "**Arbejdsmarkedspension med dækning ved invaliditet - …**
> PFA Pension finder det uhensigtsmæssigt at sammenblande sagsbehandlingen i de to helt forskellige sager. Dog kan det oplyses, at der i brev af 4. februar 2011 fra PFA Pensions SkadeCenter til [klageren] er oplyst, at denne forsikring ikke omfatter dækning for udgifter til advokathjælp.
>
> Endvidere er der sendt brev til [klageren] fra PFA Pensions SkadeCenter den 10. marts 2011, hvoraf det fremgår at der indhentes yderligere oplysninger til brug ved behandlingen af ansøgningen fra … Hospital og Privathospitalet ...
>
> Det er derfor PFA Pensions opfattelse, at den igangværende sagsbehandling på denne forsikring besvarer de stillede spørgsmål i [klagerens] brev."

Endelig har selskabet afvist at dække personskader opstået ved færdselsuheldet den 17/12 2010 med henvisning til, at klagerens ulykkesforsikringer i selskabet var ophørt den 1/4 2007 og den 1/1 2007.

Klagerens tilskadekomst den 15/8 2004 er anerkendt som en arbejdsskade. I brev af 25/3 2010 fra Arbejdsskadestyrelsen til klagerens advokat blev det oplyst, at Ankestyrelsen ved afgørelse af 16/3 2010 havde fastsat méngraden til 8%.

Klagerens advokat påklagede denne afgørelse i brev af 12/4 2010 til Arbejdsskadestyrelsen. Af brevet fremgår bl.a.

> "Herved påklages Styrelsens afgørelse af den 25. marts 2010, hvorved der er meddelt min klient en méngrad på 8%.
>
> Afgørelsen påklages til Ankestyrelsen med påstand om, at méngraden sættes højere.

Til støtte for påstanden gøres det gældende, bl.a. under henvisning til de nye oplysninger i vedlagte journaludskrifter fra … Klinikken, at skadelidte lider af følger af dels en tennisalbue / golfalbue i venstre albue, dels en ruptur i AC-leddet i venstre skulder. og at disse følger består af konstante smerter i venstre skulder og i venstre albue, strålende ud i underarm og fingre, samt nedsat bevægelighed og kraft i venstre skulderled.

Det er tidligere anerkendt, at skadelidte faktisk lider af større mén end det fastsatte 8 %, men det er lagt til grund, at det må anses for overvejende sandsynligt, at generne i skulderen ikke er en følge af arbejdsskaden.

Over for dette gøres det gældende, at det efter Arbejdsskadesikringsloven § 12, stk. 2 er Arbejdsskadestyrelsen, der har bevisbyrden for, at et tilstødt men ikke skyldes skaden, og at sådant bevis kræver overvejende sandsynlighed.

Denne overvejende sandsynlighed gør jeg gældende ikke at være til stede. Jeg henviser til, at Arbejdsskadestyrelsen selv hele tiden har rubriceret skaden som en skulderskade, hvilket stemmer overens med, at skadelidte gennem hele forløbet har klaget over smerter i hele regionen fra skulderen ned til fingrene på venstre vånd. Dette fremgår bl.a. af behandlingsrapport fra fysioterapeut af den 29.12.2004, altså kort tid efter skaden (Arbejdsskadestyrelsen akt nr. 44 A, side 1).

Dette anvendes som dokumentation for, at skadelidte har klager over smerter også i skulderen, men de efterfølgende læger har åbenbart fokuseret på albuer, hvorfor man ikke har noteret skadelidtes klager fra skulderen.

Det er først i 2007, at en læge fra privathospitalet … den 15 marts 2007 finder på at UL-scanne skulderen og derved finder tegn på skade. Dette viser sig så ved …-klinikken under en kikkertundersøgelse den 18 december 2008 finger er 'kæmpe stor' SLAP type 2 læsion, som 'kan have været frisk' ved skaden i 2004.

Henset til, at skadelidte ikke har været udsat for andre uheld og i øvrigt kun har arbejdet ganske kort efter skaden 2004, er det vanskeligt at se, hvilken anden påvirkning, der skulle være årsag til denne skade, og det kan i hvert raid ikke være overvejende sandsynligt, at skaden skyldes andre forhold.

Det gøres derfor gældende, at de gener, der følger af skaden i skulderen, må medregnes ved bedømmelse af méngraden som følge af skaden."

I svar af 4/5 2010 fra Ankestyrelsen til klagerens advokat fremgår bl.a.:

"I brev af 12. april 2010, modtaget i Ankestyrelsen den 19. april 2010, har Advokat … gjort indsigelse mod Ankestyrelsens afgørelse af 16. marts 2010.

Afgørelsen påklages med påstand om, at méngraden sættes højere end 8 procent.

Det er anført, at du lider af følger af dels en tennisalbue/golfalbue i venstre albue, dels en ruptur i AC-leddet i venstre skulder, og at disse følger består af konstante smerter i venstre skulder og i venstre albue, strålende ud i underarm og fingre, samt nedsat bevægelighed og kraft i venstre skulderled.

Desuden er det anført, at det efter Arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2 er Arbejdsskadestyrelsen, der har bevisbyrden for, at et tilstødt mén ikke skyldes skaden, og at sådant bevis kræver overvejende sandsynlighed.

Det gøres gældende, at denne overvejende sandsynlighed ikke er til stede, da Arbejdsskadestyrelsen selv hele tiden har rubriceret skaden som en skulderskade. Videre gøres det gældende, at du gennem hele forløbet har klaget over smerter i hele regionen fra skulderen ned til fingrene på venstre hånd, hvilket blandt andet fremgår af behandlingsrapport fra fysioterapeut den 29. december 2004. Dette anvendes som dokumentation for, at du har klaget over smerter også i skulderen, men de efterfølgende læger har åbenbart fokuseret på albuen, hvorfor man ikke har noteret klager fra skulderen.

Det er først i 2007, at en læge finder på at UL-skanne skulderen, og derved finder tegn på skade.

Slutteligt er det anført, at du ikke har været udsat for andre uheld, og kun har arbejdet ganske kort efter skaden i 2004. Derfor er det vanskeligt at se, hvilken anden påvirkning, der skulle være årsag til denne skade, og det kan i hvert fald Ikke være overvejende sandsynligt, at skaden skyldes andre forhold.

Det gøres derfor gældende, at de gener, der følger af skaden i skulderen, må medregnes ved bedømmelsen af méngraden som følge af skaden.

Vi har inddraget ovenstående bemærkninger i vurderingen af, om der er grundlag for at genoptage sagen forvaltningsretligt. Vi finder fortsat, at det er overvejende sandsynligt, at dine gener i skulder og kraveben ikke er en følge af arbejdsskaden den 15. august 2004. Herunder har vi også inddraget, at der er flere lægelige akter fra 2004, 2005 og starten af 2007, hvor der udelukkende er klager fra albue og hånd.

Vi finder fortsat, at det varige mén skal fastsættes til 8 procent, jf. vores afgørelse af 16. marts 2010. Vi har derfor ikke fundet grundlag for at genoptage sagen på et forvaltningsretligt grundlag.

I klageskemaet til nævnet har klageren henvist til sin klage af 12/4 2010til Arbejdsskadestyrelsen.

Selskabet har i brev af 8/2 2011 til nævnet hertil bl.a. anført:

"**Begrundelse for at fastholde afgørelsen**
Det er PFA Pensions opfattelse, at der ikke er en direkte årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de opståede gener i venstre skulder og kraveben. Dette medfører, at den udbetalte ménerstatning svarende til en méngrad på 8 procent svarer til de direkte følger efter ulykkestilfældet. Dette svarer endvidere til hvad Arbejdsskadestyrelsen/Ankestyrelsen har vurderet i deres sagsbehandling.

Forsikringen berettiger udelukkende til erstatning for de direkte følger efter ulykkestilfældet, jf. forsikringsbetingelsernes § 4 B stk. 1.

På skadeanmeldelsen, der er udfyldt den 3. marts 2005 - 7 måneder efter ulykkestilfældet - (bilag ..) anfører [klageren] , '*den opstillede plade rammer min venstre arm'* og '*Efter denne*

hændelse får jeg tiltagende problemer med min arm og albue'. Af begyndelsesattesten (bilag ..) fremgår en diagnose '*tennis og golfalbue'.* Endvidere er der i kontinuation fra … Sygehus (bilag ..) udelukkende omtalt undersøgelse og behandling af tennisalbue, hvilket også er tilfældet i sagsakterne fra Arbejdsskadestyrelsen (bilag ..).

Der er på intet tidspunkt i det primære behandlingsforløb noteret omstændigheder omkring gener fra venstre skulder/kraveben eller undersøgelse/behandling af sådanne gener. Først ved undersøgelse på … Privathospital i 2008 (bilag ..) er det anført '*Pt. kom til skade i 2004, hvor han fik en plade mod ve. sides overarm og fik specielt ondt i albuen, men også lidt ondt i skulderen'.*

De efterfølgende opståede gener i venstre skulder og kraveben, kan ud fra de foreliggende lægelige akter ikke anses for en direkte følge efter ulykkestilfældet, idet disse gener først er beskrevet i de lægelige akter 3-4 år efter ulykkestilfældet.

PFA Pension er derfor af samme opfattelse som Arbejdsskadestyrelsen/Ankestyrelsen, at de opståede gener i venstre skulder og kraveben, ikke er en direkte følge af ulykkestilfældet og der derfor ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de opståede gener i venstre skulder og kraveben. Derfor berettiger denne lidelser ikke til erstatning fra ulykkesforsikringen.

Konklusion
PFA Pension fastholder, at der ikke kan udbetales yderligere ménerstatning, som følge af ulykkestilfældet den 15. august 2004, idet PFA Pension har udbetalt en ménerstatning svarende til en méngrad på 8 procent. Det er PFA Pensions opfattelse, at en méngrad på 8 procent svarer til de direkte følger efter ulykkestilfældet."

Nævnet udtaler:

Méngodtgørelse

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens vurdering af klagerens varige mén efter ulykken 15/8 2004. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde klageren yderligere méngodtgørelse.

Advokatomkostninger

Nævnet finder, at selskabets behandling af sagen ikke har nødvendiggjort advokatbistand for klageren, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at dække udgifterne hertil.

6. 79.687

Ulykken den 17/12 2010

På baggrund af sagens oplysninger finder nævnet, at ulykkesforsikringerne på skadetidspunktet var opsagt. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Herefter, og idet nævnet efter det foreliggende ikke finder grundlag for at inddrage klagerens sag med selskabet om hans erhvervsevnetab under nærværende klage,

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson